

Nr 46.

Af herr **Carlsson** i Malmberget, om årlig pension åt förre järnvägsarbetaren *Per Otto Karlsson*.

Då statsbanan Vännäs—Boden år 1894 nådde sin fullbordan, förestodo ej vid tiden ifråga några mera betydande järnvägsanläggningar för statens räkning, hvarför större delen af de arbetare, som en lång följd af år haft anställning vid statsbanebyggnaderna i Norrland, ej längre kunde beredas sysselsättning. Med anledning häraf hemställde kungl. järnvägsstyrelsen i skrifvelse af den 26 februari 1894 till Kungl. Maj:t om att pension eller gratifikation måtte utgå till en del af de förmän och arbetare, som haft anställning vid förenämnda banbyggnader, hvarvid bl. a. såsom grunder därför uppställdes, att vederbörande skulle hafva haft anställning vid statens järnvägsbyggnader minst 20 år. Nämnda framställning föranledde, att en del förmän och arbetare, som uppfyllde i nämnda skrifvelse angifna villkor, erhöilo antingen en årlig pension eller gratifikation. Bland de arbetare, som på grund häraf hos Kungl. Maj:t gjorde framställning om erhållande af pension, var en person vid namn Per Otto Karlsson, hvilken enligt egen vid nämnda ansökan år 1895 fogad meritförteckning arbetat vid statens järnvägsbyggnader sammanlagdt 21 år 3 månader. Kungl. järnvägsstyrelsen, som i öfver ansökningen afgifvet yttrande anförde, att vid granskning af nämnda meritförteckning framgått, att sökanden under åren 1889—1890 haft anställning vid den då enskildt bolag tillhöriga Luleå—Ofotenbanan och sålunda ej till fullo arbetat så lång tid, som stipulerats för erhållande af pension, afstyrkte på denna grund ansökningen. Kungl. Maj:t fann i öfverensstämmelse därmed i utslag af den 15 mars 1895 »ej skäl bifalla ansökningen.»

Förenämnda P. O. Karlsson har under hösten 1910 hos kungl. järnvägsstyrelsen förnyat sin ansökan om pension. Af de vid sistnämnda ansökan fogade handlingar framgår, enligt vederbörande distriktsbefäls utredningar, såsom ostridigt, att Karlsson haft anställning vid statens järnvägsbyggnader åren 1873—1888 = 16 år, vidare 1891—1894 = 4 år samt slutligen åren 1904—1909 = 6 år under tillsammans 1,139 dagar sysselsättning å Bodens bangård med mera tillfälliga arbeten. Därjämte säges i distriktsförvaltningens utlåtande öfver nu ifrågavarande ansökan, att anteckningar saknas om, huruvida Karlsson enligt egen uppgift haft arbete vid statens järnvägar under tiden från 1894 till och med 1903.

Vid sistnämnda ansökan voro fogade *dels* frejdebetyg, utvisande att P. O. Karlsson är född den 30 maj 1841, *dels* intyg af baningeniör G. Janzen om att Karlsson visat sig ordentlig och pliktrogen vid fullgörande af sitt arbete, att hans hustru lefver, att han innehar eget husrum på lifstid, men att han i öfrigt är medellös, vidare *dels* läkareintyg af den 19 juli 1910 om att Karlsson lider af åderförkalkning och reumatism och på grund däraf hans arbetsförmåga är väsentligt nedsatt,

samt slutligen *dels* intyg från kommunalnämndens ordförande i Öfver—Luleå J. P. Strandberg om att Karlsson befinner sig i mindre goda ekonomiska förhållanden och är i behof af pension.

Med afseende på nu sist nämnda ansökan har kungl. järnvägsstyrelsen i utlåtande af den 12 januari 1911 »funnit ifrågavarande ansökning icke kunna föranleda till någon kungl. styrelsens vidare åtgärd.»

Såvidt af den i förenämnda pensionsfråga förebragta utredning framgår, har alltså Karlsson arbetat vid statens järnvägsbyggnader i cirka 20 år. Dessutom under åren 1904—1909 = 6 år med tillsammans 1,139 dagar (eller med andra ord vid de tillfällen då arbete funnits att tillgå) vid statens järnvägstrafik å Bodens bangård. Denna senare tidsperiod synes kungl. järnvägsstyrelsen ej alls tagit med vid beräkningen af den tid, Karlsson arbetat åt staten, utan endast tagit hänsyn till den tid, han arbetat vid järnvägsbyggnader, och då kanske funnit, att några månader fattas i 20 år och på den grund ansett sig ej kunna bifalla ansökningen.

Det synes dock, som om mera hänsyn borde tagas till sökandens behof af understöd, samt därtill, att han plikttroget under så lång tid utfört arbete vid statens järnvägar, än till det rent formella,

nämligen att någon del af hans arbete utförts vid statens trafikerade järnvägar.

Då Riksdagen vid flera föregående tillfällen i liknande fall mera tagit hänsyn till billighet och ömmande omständigheter än till det strängt formella, vågar jag hoppas, att Riksdagen ville behjärta förenämnde Karlssons behof af ett litet understöd under hans sena ålderdom.

Jag tillåter mig under nämnda förhoppning, på grund af hvad ofvan anförts, vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte bevilja f. d. järnvägsarbetaren Per Otto Karlsson i Boden en årlig pension af 300 kronor under hans återstående lifstid.

Stockholm den 24 januari 1911.

L. J. Carlsson
i Malmberget.

Afskrift.

Bil. 1.

OSCAR etc. Vår ynnest etc.

Hos OSS har förre arbetaren vid statens järnvägsbyggnader Per Otto Karlsson i underdånighet anhållit att, när han enligt bifogad arbetsförteckning under en tid af 21 år 3 månader arbetat vid statens järnvägsbyggnader, OSS täcktes af nåd låta sökanden för sin återstående lifstid komma i åtnjutande af pension.

I anledning hvaraf I den 20 nästlidne februari afgifvit infordradt underdånigt utlåtande och därvid anført, att vid närmare granskning af förenämnda arbetsförteckning, däri sökanden uppgifvit sin arbetstid under åren 1873—1894 till sammanlagdt 21 år 3 månader, det befunnits att sökanden under åren 1889 och 1890 arbetat vid den enskildt bolag då tillhöriga Luleå-Gellivarebanan samt att sökanden alltså icke innehaft anställning vid statens järnvägsbyggnader så lång tid, eller 20 år, som enligt de i Eder underdåniga skrifvelse den 26 februari 1894, angående pensioner och gratifikationer åt järnvägsarbetare, tillämpade grunder skulle erfordrats för att af Eder föreslås till erhållande af sådant understöd.

Vid underdånig föredragning af detta ärende hafve VI icke funnit skäl bifalla ansökningen. Hvilket Eder till egen och sökandens kännedom härigenom meddelas. Stockholms Slott den 15 mars 1895.

OSCAR.

V. L. Groll.

Till Järnvägsstyrelsen
angående förre arbetaren vid statens järnvägsbyggnader Per Otto Karlssons ansökning om pension.

Vidimeras
ex officio

R. F. Petre.

Kungl. Järnvägsstyrelsen.
Stockholm.

Utan lösen.

Förre järnvägsarbetaren P. O. Karlsson.

Afskrift.

Bil. 2.

Till före järnvägsarbetaren Per Otto Karlsson, Boden.

Uti en till Kungl. Styrelsen inkommen skrift har Ni — med förmälan att Ni sedan år 1873 arbetat vid statens järnvägsbyggnader — anhållit att komma i åtnjutande af pension.

Af den af Kungl. Styrelsen i ärendet verkställda utredning har Kungl. Styrelsen väl funnit framgå, att Ni sedan längre tid tillbaka vid olika tillfällen haft arbete dels vid statens järnvägsbyggnader och dels vid statens trafikerade banor. Då emellertid beträffande Eder anställning vid statens järnvägsbyggnader, som såvidt handlingarna utvisa upphört redan för så lång tid tillbaka som år 1894, Ni vid pröfning af en af Eder i samband därmed ingifven pensionsansökning befunnits icke innehafva det antal tjänsteår, som enligt då och allt hitintills tillämpade grunder ansetts erforderligt för erhållande af pension af statsmedel, samt hvad angår Eder anställning i öfrigt vid statens järnvägar densamma icke styrkts hafva varat under annan tidrymd än åren 1904—1909 samt delvis varit af mera tillfällig natur, har Kungl. Styrelsen funnit ifrågavarande ansökning icke kunna föranleda till någon Kungl. Styrelsens vidare åtgärd. Hvilket Eder till kännedom härigenom meddelas. Stockholm den 12 januari 1911.

Kungl. Järnvägsstyrelsen:

F. W. H. Pegelow.

Georg Jacobi.
